

ви лицето, но може и да го развали. Казватъ: Каквите мисли има човѣкъ, таквъ става. Мисълта опредѣля и характера. Формата на лицето сѫщо така опредѣля човѣшкия характеръ. Хора, на които лицата сѫ крѣгли, иматъ единъ характеръ; ако лицата имъ сѫ продѣлговати, характерътъ имъ е другъ; крушообразните лица иматъ различенъ характеръ отъ този на първите две категории лица. Изобщо, всички удове на лицето изразяватъ известенъ характеръ. Запримѣръ, очите на хората сѫ различни: изпѣкнали и хлѣтнали, голѣми и малки, на близко или далечно разстояние отъ носа. И носовете на хората сѫ различни: дѣлги и кжси, остри и тѣпи, прави и закривени. Това различие въ формите на очите, на носа, на устата, на ушите е причина за голѣмото разнообразие на характерите. Човѣкъ трѣбва да знае, какви сили се криятъ задъ различните форми на тия удове, за да има предъ видъ, какви врѣзки и отношения да си създава съ хората. Различните характери сѫ причина за различното разположение на хората къмъ храните. Едни хора обичатъ повече ябълки, други — круши, трети — сливи, череши и т. н. Това наричаме вкусъ, който се изявява не само къмъ храните, но и къмъ цвѣтовете, къмъ начина на обличането, на живѣенето и т. н. Както външната форма на плода се опредѣля отъ неговите семена, така и външниятъ животъ на човѣка, както и външната му форма, се обуславя отъ семената на неговите